

140 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Plaoge

In 't voorjaer hèt 'r is een stuksie in de krant gestaon over ondeugende maaiders die een klaauwchie vol biggels in een paksie in een etelaozie gelege hadde, waer ze nog hêël wat last deur gekrege hadde. Nou, êên van die ondeugende boeve was ik! We hebbe nog veul meer overhòp gehaald.

Zò beurden 't is in een winter dat 'r een hêël pak snêeuw lag. Wij, mit een hêël ploegchie maaiders naer Neeltjies, de naaister, voor naailes. Aalemael de klompe aan en de slee mee. Toendertijd kò-je nog zò lekker over d'n dijk slingere, ruimte zat ommers. Ongeveer waer boer de Wild weunde hè 'k voorgesloge om de sleeje aan mekaar vast te bing, ik zou die sliert wel trekke.

Zògezeed, zògedaen, 't gong aamel best tot een rijchie klaaine huisies in de buurt van Bouwmanne. In êên van die huisies weunde een ouwe moeder mit een ongetrouwde dochter, Aortie. Ik trekke aan de sliert en flink slingere netuurlijk zòdat een paor van de achterste sleeje, mit een hòp kebaol, de bakstoep invloge, kaaihard tege de deur. Daer kwam Aortie aan, raozend en vloekend. Sjonge jonge, wat gong ze tekeer. Wij, dat snap-ie, zò gaauw mogelijk d'r van deur. Gaauw naer Neeltjies, want die zee aaltijd: "Op tijd binnen, meisjes!"

We wazze die middag as lammechies. Mor, o wee! Toen we naer huis ginge, sting Aortie ons al op te wachte mit een voorwaarp dat 's nas op de beddeplank stong. Ze had ok nog twêê volle emmers waoter naest 'r klaor staon. 'k Hè m'n tas mè naaiwaark eve aan een aander maaisie gegeve en bin zonder slee, hêël braof, naer d'r toe gelòpe. "Gao jij nou boene? Nou, 't zò vriest? Dà ken toch niet?" 'k Zel mor nie vertelle wat 'k as antwoord kreeg, want 't was netuurlijk heur bedoeling om ons kletsnat te giete! "Mag 'k ie helpe?", vroeg 'k poeslief. Daer trapte ze in en ze riep blij naer d'r moeder dà-ze geholpe wier. Netuurlijk aal 't waoter over d'n dijk! Wij joelend d'r vandeur! 'k Zie nog nóg aal dat waoter 't bakstoepie in lòpe!

Nou schiet me ok opêens te binne dat Neeltjie de naaister gelukstoffees verkocht. Azzie geluk had, trof-ie d'r êên mit een pepierechie, waerop sting dat-jie nóg een toffee of een rêêpie seklaod won. Dat was dan lekker 's middas bij 't theedrinke. We mogge per middag twee cente versnoepe. Moeder was dan net een kloek mit kuikes om d'r hene. Ze was aaltijd aarg zurgzaam voor aalemael.

Êên van de maaiders van ons naaclubpie mos 's in een klaain winkeltjie donkerròd tresband haole. 't Bleek nie voorraedig. Omstebeurte zijn we toen daege lang mit een ròd lappie om gaeren en tresband gewist, allêên mor om te plaoge. Zò zie je mor, de jeugd van vroeger kon d'r ok wat van.

Onze hartelijke dank voor deze inzending.